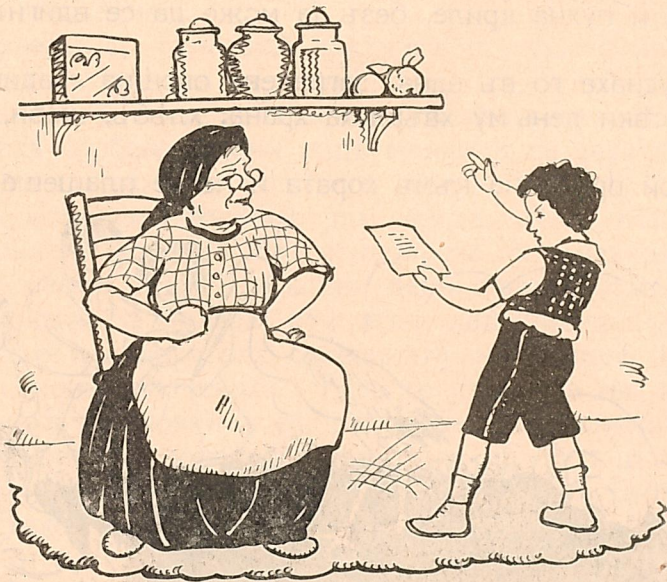

ху плѣвника. Тамъ престоя цѣлия день и вечеръта пакъ се прибра при биволитѣ. Следъ нѣкой день той хвъркна отъ покрива и прелетѣ надъ селото.

Той бѣ оздравѣлъ. А когато въ края на мартъ почнаха да се връщатъ другаритѣ му, той се вдигна надъ селото, благодарствено се спуца надъ всѣка къща и изчезна.

Елинъ Пелинъ.

Малкиятъ поетъ.

Бабо, бабо, слушай днесъ,
нося тазъ щастлива вестъ:

Азъ съмъ ти едничкъ внукъ
малко палавъ и неукъ,

но затуй съмъ вечъ поетъ,
славенъ и прочутъ навредъ.

—Гого, ехъ, че си проклетъ.
Що си станалъ ти? Поетъ?

Я ме остави на мира,
азъ отъ пѣсни не разбирамъ.

—Бабо, днесъ се вдъхновихъ
и написахъ тоя стихъ:

Азъ отъ днесъ не искамъ
вече
да ме хранишъ съ хлѣбъ
препеченъ,

нито съ сирене и съ медъ.
И понеже съмъ поетъ,

дай ми сладко да ухапя
тая дюля надъ долапа.

Димитъръ Пантелеевъ.